

بیانیه شماره ۳ هاشمی رفسنجانی: همه باید پایبند به اخلاق باشیم .

آیت‌الله هاشمی رفسنجانی در سومین بیانیه انتخاباتی خود با تاکید بر ضرورت رعایت اخلاق انتخاباتی گفت: همیشه از خداوند متعال می‌خواهم که توفیق رعایت اخلاق را از ما دریغ نفرماید. سومین بیانیه انتخاباتی آیت‌الله اکبر هاشمی رفسنجانی نامزد ریاست جمهوری یازدهم، امروز دوشنبه با عنوان «اخلاق مبارزه، موعظه حسنه و تبدیل دشمن به دوست» منتشر شد.

متن این بیانیه به شرح ذیل است:

بسم‌الله الرحمن الرحیم

«وَلَا تَسْتَوِی الْمَحْسَنَةُ وَلَا الْمُسِيئَةُ اَدْفَعُ بِاللّٰتِ هٰی اُخْسَنُ فَاِذَا الَّذِی بَیْنَكَ وَبَیْنَهُ عَدَاوَةٌ کَاَنَّهٗ وَلِیٌّ حَمِیْمٌ، هرگز نیکی و بدی در جهان یکسان نیست، همیشه بدی (خلق) را به بهترین شیوه (که خیر و نیکی است پاداش ده و) دور کن تا همان کس که گویی با تو بر سر دشمنی است دوست و خویش تو گردد.» (سوره مبارکه فصلت، آیه شریفه 34)

از 14 سالگی که به عنوان یک طلبه روستایی به قم آمدم و در کوچه یخچال قاضی با آیت‌الله روح الله خمینی(ره) آشنا شدم تا زمانی که در مسجد سلماسی پای درس ایشان نشستم و بعدها که این کوه

صبر و بردباری؛ مرجع دینی و مبارزاتی علمای بلاد، روشنفکران دینی، جوانان غیور حوزه و دانشگاه و مردم متدین، برای مبارزه با دو لبه قیچی چپاول ملت‌ها، یعنی استبداد و استعمار، شدند، همیشه «تلاش برای ساختن دنیا و آخرت مردم» و «پرهیز از رذیله‌های اخلاقی» را به عنوان امر به معروف و نهی از منکر در اندیشه‌های مدیریتی و رهبری امام(ره) برجسته می‌دیدم و در اوج مبارزات نیز فراوان دیدم که راضی نبودند حتی برای تسریع فروپاشی رژیم پهلوی مبارزین از منابع و تریبون‌ها، دروغ بگویند، تهمت بزنند و یا مردم در مصیقه قرار گیرند.

بردباری امام در برخورد با کسانی که تدریس فلسفه ی ایشان را برنمی‌تافتند؛ زیانزد است و بهترین گواه برای یادآوری مردم‌داری و مردم‌خواهی ایشان، حتی در زمان تبعید تشکیل کمیته سوخت برای کم کردن زحمت مردم در اوج اعتصابات مبارزاتی کارکنان نفت در زمستان سرد 1357 بود. اگرچه آن اعتصاب کمر رژیم پهلوی را شکست و حامیان خارجی‌اش را در حمایت تمام‌قد از این رژیم مردد و سست کرد، اما امام با انتخاب اعضای این کمیته که من هم عضو آن بودم و دستور اعزام آنها به مناطق نفت خیز، تأکید کردند که مبادا اعتصاب کارکنان در مبارزه، عمل واجب رسیدگی به رفاه مردم را مخدوش نماید.

در بعد اخلاق انسانی و اسلامی و تلاش برای نهادینه کردن مکارم اخلاقی در جامعه و پرهیز از رذیلت‌ها، «صحیفه امام» ارزشمندترین آئینه صدیق برای تطبیق رفتار و گفتارها با معیارهای اسلامی است که گاه تشویق ایستادگی ملت‌های مسلمان در برابر استکبار، گاه تنبیهی مدبّرانه به افراط کاری‌های سیاسی در بیانیه معروف «أَيُّ نَ تَذهِبُونَ؟! » و سرانجام دایره‌المعارفی بزرگ برای ترسیم بایدها و نبایدهای زندگی سیاسی، اقتصادی، فرهنگی و اجتماعی در همه اعصار است و شگفتا که 24 سال پس از کوچ آسمانی ایشان، چنان است که انگار همین امروز برای ما زمینی‌ها گفته‌اند و یا نوشته‌اند.

رهبانیت‌گریزی و عرفان‌گزینی و تلاش برای بهره‌گیری از نعمت‌های خدا از سوی امام(ره)، درسی بود که در مکتب «عدل و اعتدال علوی» آموخته بودند که: «کن لدنیلک کانّک تعیش ابدًا و کن لآخرتک کانّک تموتُ غدًا، برای دنیا به گونه‌ای باش که گویی تا ابد زنده‌ای و برای آخرت به گونه‌ای زندگی کن که گویی لحظه مرگت نزدیک است.»

امام عزیز در اوج احساسات عاطفی حاصل از 8 سال دفاع مقدس و سنگر نشینی جوانان این سرزمین، با التفات به نیازهای جامعه در زمان جنگ و صلح، دستور تدوین «سیاست‌های بازسازی و سازندگی کشور» را برای آینده و آیندگان صادر کردند و در نخستین سال‌های پس از امام، با اینکه کوه فراقش بر دوش همگان سنگینی می‌کرد، اما با تابلویی که از ایشان برای تصمیم‌سازی‌ها و تصمیم‌گیری‌ها در اداره جامعه داشتیم، وارد «دوران سازندگی» شدیم.

اگرچه توسعه فضا و نرم افزار تعلیم و تربیت و ساختن سد، نیروگاه، جاده، پالایشگاه، پتروشیمی، بندر، ایجاد اشتغال و توجه به همه زیرساخت‌ها و به خصوص توازن اجتماعی و منطقه‌ای، آبرو و اعتباری برای کشور به حساب می‌آمد، اما بزرگترین دستاورد آن دوران، انسان‌سازی در ابعاد تعهد و تخصص بود که اگر با همان آهنگ ادامه می‌یافت، امروز مجبور نمی‌شدیم در مقام مقایسه زمانی و مکانی حسرت

بخوریم. مخصوصاً وقتی می‌بینیم آن روزها برای شروع سازندگی، علاوه بر افسردگی‌های روحی و پیرانی 5 استان اشغال شده کشور و خسارت‌های هزار میلیارد دلاری و عقب‌افتادگی‌های 8 سال جنگ تحمیلی و عقب‌ماندگی‌های تاریخی دوران حاکمیت طاغوت و بی‌برنامگی و روزمرگی، توانستیم نسبتاً موفق عمل کنیم.

ولی این سالها، علاوه بر زیرساخت‌های اقتصادی و اندیشه‌های متعهد و متخصص، برنامه‌های پنج ساله، سیاست‌های کلی، اصلاح اصل 44 قانون اساسی و سند چشم‌انداز 20 ساله مصوب مقام ولایت که داشتیم و می‌شد با افزایش قیمت نفت، نیازمند قرض‌های خارجی و تهاثر طرح‌ها و پروژه‌های بزرگ نباشیم و با اولویت بخشی به برداشت منابع از مخازن مشترک با همسایه‌ها، شرکت‌های نفتی را محتاج و تسلیم قراردادهای خویش کنیم و با تقویت بخش خصوصی که می‌توانست به تعبیر رهبرمعظم انقلاب، یک انقلاب اقتصادی باشد، با حرکتی متوازن به توسعه پایدار برسیم و نگذاریم سفره‌های مردم آلوده به بوی نفت شود و منابع فراوان انرژی را به عنوان سرمایه انقلاب برای نسل‌های آینده بگذاریم، امّا متأسفانه وضع کشور چنان است که نیازی به توضیح ندارد.

در این مقال بر آن نیستیم که با یادآوری سوءمدیریت‌ها خاطر مردم عزیز را در آستانه خلق حماسه سیاسی مورد تأکید رهبری که مطمئناً زمینه‌ساز و نقطه آغاز خلق حماسه اقتصادی خواهد بود، مکدرتر نمایم، بلکه می‌خواهیم به دوستان توصیه نمایم که مبدا گرد و غبار تخریبی بعضی‌ها که متأسفانه عادی زشت در رقابت‌های انتخاباتی شده؛ چشم انصاف و اخلاق را ببندد و شما نیز خرقة توهین و تهمت بپوشید.

معتقدم که حضور همه سلاطین در انتخابات، لازمه خلق حماسه سیاسی است. ولی آنچه مرا به میدان آورد، نگرانی از المقای ناکارآمدی دین در اداره جامعه، رکود تولید، بیکاری جوانان، اقتصاد بیمار، ایران هراسی همسایگان، تناقضات اخلاقی و فرهنگی و تحریم‌های بین‌المللی است که ماحصل همه اینها، معضلات معیشتی جامعه است که تلاش پیگیر مسئولان سطوح مختلف کشور، با همراهی مردم از صبح فردای پس از انتخابات را برای غلبه تدریجی بر این مشکلات می‌طلبد. نتیجه اینکه رقیب اصلی همه کاندیداها؛ مشکلات جامعه است و باید برای حل آن با کمک مردم و همکاری و همیاری یکدیگر؛ فکری اساسی با توجه به شرایط زمانی و امکانات داشت.

توجه‌پذیر نیست که با هدف آبادانی دنیای مردم، آخرت خویش را با توسل به تخریب و تهمت و دروغ، خراب کنیم و باید در مواجهه با بی‌اخلاقی‌ها، آیه 63 سوره مبارکه فرقان را تلاوت کنیم که «وَعَبَّأْدُ الْمَرْحَمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوًّا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا، و بندگان خاص خدای رحمان آنان هستند که بر روی زمین به تواضع و فروتنی راه روند و هرگاه مردم جاهل به آنها خطاب (و عتابی) کنند با سلامت نفس (و زبان خوش) جواب دهند» که یک‌بار دیگر در آیه 55 سوره مبارکه قصص دستور می‌دهند که «وَإِذَا سَمِعُوا اللَّعْنَوةَ أَعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا لَنَا أَعْمَلُنَا وَلَكُمْ أَعْمَلُكُمُ سَلَامٌ عَلَى كُفُّمِ لَا نَبْتَغِي الْجَاهِلِينَ، چون سخن لغوی (از دشمنان دین) بشنوند از آن اعراض کنند و گویند: اعمال ما از ما و اعمال شما از شما، بروید سلامت باشید، که ما هرگز مردم (هرزه‌گوی) نادان را نمی‌طلیم».

سیوطی در تفسیر «الدرر الممنثور فی التفسیر الماثور» ذیل آیه 63 سوره فرقان آورده که کسی نزد پیغمبر (ص) به شخصی ناسزا گفت و آن شخص در جواب به او سلام داد و رسول اکرم(ص) با شنیدن آن فرمودند: «أما إن ملكا بينكما يذب عنك كل ما شتمك هذا قال له: بل أنت وأنت أحق به وإذا قال له: عليك السلام قال: لا بل لك أنت أحق به، (فرشته در میان دو نفری که در نزاع هستند؛ قرار دارد و به توهین کننده می‌گوید: خود استحقاق این صفات زیشت را داری و نه فرد توهین شده و به اهانت شده‌ای که با سلام جواب می‌دهد؛ می‌گوید: تو هستی که استحقاق دریافت سلام را داری.) و جان کلام را امام باقر(ع) فرمودند که: «سَلِّمْ عَلَى الْمَلِكِ الْمَلِكُ لَكَ، سَلِّمْ عَلَى الْبَيْتِ الْبَيْتُ لَكَ».

من نیز باید برای اعتلای نظام، نا ملایمات را تحمل کنم و نیم قرن است که این سخنان را از مارکسیست‌ها، سلطنت‌طلب‌ها، منافقین، گروهک‌ها و افراطیون جناح‌های سیاسی در داخل و خارج می‌شنوم و همیشه از خداوند متعال می‌خواهم که توفیق رعایت اخلاق را از ما دریغ نفرماید و گاهی که بی انصافی‌ها به اوج می‌رسد؛ همه زمزمه کنیم:

هر کس بد ما به خلق گوید ما چهره‌ی او نمی‌خرائیم

باش همچون درخت سایه فکن هر که سنگت زند، ثمر بخشش

بدگویان و بدخواهان ما از نوع کسانی نیستند که آنها را مستحق هر نوع مقابله به مثل بدانیم. بلکه مستحق آنند که برایشان دعا کنیم تا به راه حق پایبند باشند و اگر هدف دفاع از حق، اسلام، مردم و کشور را داریم، باید از راه همدلی جامعه و تشکیل صفی چون بنیان مرصوص در مقابل دشمنان اسلام مقاومت کنیم؛ چون درشت گویی و برخورد خشن ما را از هدف دور می‌کند و آیه 53 سوره مبارکه یوسف: «وَمَا أَبْرَأُ نَفْسِي إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالْمَعْصِئَةِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي» (و من خودستایی نکرده و خویش را از عیب و تقصیر مبرا نمی‌دانم، زیرا نفس امّاره انسان را به کارهای زیشت و ناروا سخت و می‌دارد جز آنکه خدای من رحم کند)، درس خوبی برای راهروان راه حق است.